ØYER FJELLSTYRE

Fiskeforvaltningen i Øyerfjellet

En oversikt over ressurser, kunnskap og utfordringer

Versjon 1.1

Mars 2019

Innledning

Dette notatet er en detaljert beskrivelse av fiskeressursene og kunnskapsgrunnlaget for fiskeforvaltningen i Øyer statsallmenning. Tanken er at notatet skal fungere som et oppslagsverk for både fjellstyremedlemmer og ansatte. Notatet kan oppdateres etter hvert.

Områdebeskrivelse:

Øyer statsallmenning har et totalt areal på 430.000 daa. Av dette er ca 10.000 daa vannareal, fordelt på drøyt 50 fiskevann. I tillegg er det et stort antall km fiskeførende elver og bekker. Berggrunnen i området er ensartet og består av sandstein. Denne kan beskrives som middels næringsrik.

Området preges ellers av rolige formasjoner og viddelandskap, med mye myr og fjellskog.

Vassdragsområder/nedbørfelt:

Avrenningen fra Øyerfjellet skjer mot to hovedvassdrag: Glommadalføret i Øst og Gudbrandsdalslågen i vest.

Avrenningen mot Glommadalføret skjer langs to elver: Eldåa og Åsta. Åsta er et samløp av Gjæsa/Hynna, Neråståa, Øveråståa, Lyngåa og Skollelva.

Mot vest er det flere mindre elver som renner mot Lågen. Fra nord er det Tromsavassdraget, som tar unna vann fra Tromsdalen og Tromstjønnet (via Vesletromsa). De fleste av vannene på Måsåmyrene renner ut vi Rolla. En mindre del av avrenningen skjer til Véemselva (Ståkåmyrtjønnet og det fisketomme Klufttjønnet).

De fire regulerte vannene Våsjøen, Grunnesvatnet, Goppollvatnet og Djupen drenerer til Moksa, det samme gjør Brettdalsvatnet, Keiktjønnan og Hundtjønnan.

Skåetjønnan (antakelig fisketomme) drenerer til Skåeåa, mens Troppbergtjønnan (fisketomme) rennner ut i Søre Brynsåa.

Øvre og nedre Moksjøen og Rautjønnet har avløp gjennom Mosåa.

Malmtjønnet, Ukstjønnet og Krikstjønnet (fisketomt) renner ut i Reinsvatnet og videre til Mesnavassdraget.

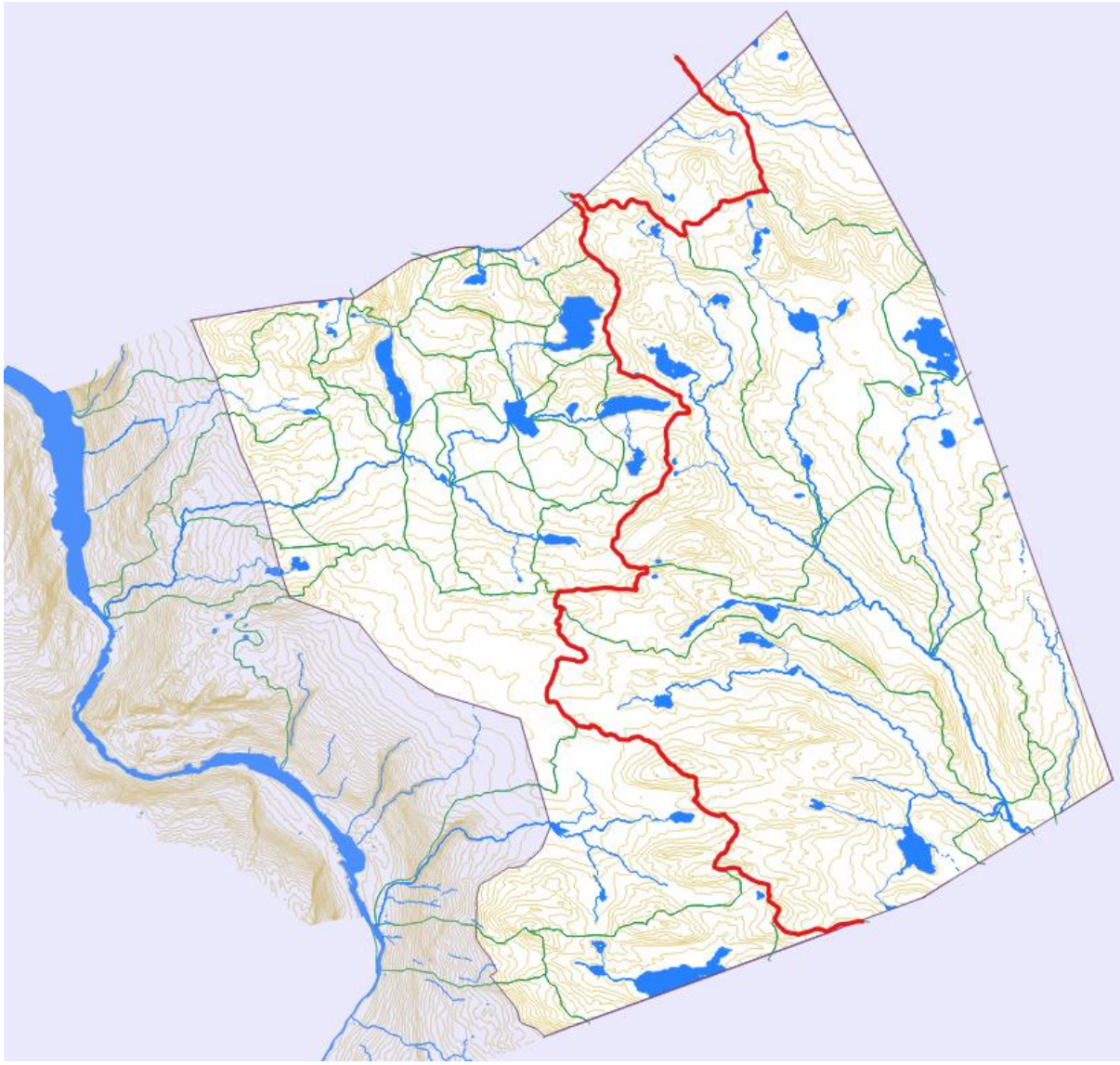

Vann og vassdrag i Øyerfjellet.

- Rød linje: Hovedvannskillet mellom Lågen-vassdraget og Glomma-vassdraget
- Grønner linjer: Vannskille mellom lokale vassdrag/nedbørfelt.

Grensevann

Noen vann ligger på grensa mot nabo. Disse omtales spesielt:

Nordre Eldåtjønnet:
Omtrent halve tjønnet ligger i Ringebu østfjell statsallmenning, som forvaltes av Ringebu fjellstyre.

Nordre Måsåmyrtjønnet (Skardtjønnet)
Snaut halvparten av tjønnet ligger på privat grunn innen Fåvang utmarkslags arealer i Ringebu.

Matfartjønnet
Mer enn halve tjønnet ligger i Fåberg statsallmenning.

Nedre Hundtjønnet
Ei lita vik ligger på statsallmenningens område, resten på Sørtretten jaktforening. Etter en gammel avtale forvaltes tjønnet i sin helhet av Sør-Tretten jaktforening.

Nedre Moksjøen
Vika med utløpsoset ligger på privat grunn, det det aller meste ligger på allmenningens arealer. Forvaltes av fjellstyret.

Private vann

Reinsvatnet er i privat eie, både den delen som ligger i Øyer kommune og den som ligger i Fåberg. Fjellstyrets fiskekort gjelder ikke for Reinsvatnet.

Oppdemte vann

Opp gjennom årene har det vært mange forsøk på å demme opp fiskevatn. Motivet har vært å bedre og/og eller øke muligheten for å produsere fisk. Noen vann er laget nye der det tidligere bare var bløt myr eller en liten pytt. Ved andre vann er det laget ei demning for å heve vannstanden.

Noen av tiltakene har vært vellykket, andre ikke. Det er alltid et problem med å få ei demning i fjellet til å vare. Vann og is jobber kontinuerlig med å bryte slike konstruksjoner ned igjen. Det beste eksemplet er vel Brettdalsvatnet, hvor hele dammen brøt samme første våren. Etter utbedringen har den stått godt, og Brettdalsvatnet er blitt et bra fiskevatn. Andre problemer kan være at det flyter opp torv over nokså store areal. Eksempel på dette er Helgetjønnet.

Et vanlig forløp etter oppdemning er at fisken reagerer positivt med økt tilvekst de første årene. Denne effekten avtar raskt.

Noen demninger har fått eget festenr, med fjellstyret som fester. Andre er registrert i statskogs eiendomsregister med et 9000-nummer. Mens noen av demningene er ikke registrert i hele tatt.

Her er en oversikt over oppdemnte vann i allmenningen:

Festenr/ statskog nr	Vann
465	Brettdalsvatnet
505	Nordre Keiktjønn
200	Grotjønnet. Oppdemnt i 1970.
701	Ukstjønnet. Før 1967.
562	Helgetjønnet. Oppdemnt 1,5 meter i 1970.

9022	Ståkåmyrtjønnet. Oppdemnt 1,25 meter i 1969.
9008	Malmtjønnet. Oppdemnt 1959.
	Skartjønnet
	Tromstjønnet
	Indre Måsåmyrtjønnet

Fiskearter

På alle vann som ikke er fisketomme er det aure. På Hornsjøen og Matfartjønnet er det abbor i tillegg, på Eisteinsvatnet er det røye og på Goppollvatnet er det sik. I Åsta elv er det harr, den går helt opp til Neråsten men ikke til Øveråsten. Det er også tatt Harr på Hornsjøen.

På de fleste vann – men ikke alle – er det ørekyte. Vi har ikke full oversikt over hvilke vann som har ørekyte.

På alle vann er det en mikrofauna som utgjør viktig føde for fisken. Dette er dyr som lever på bunnen, dyr som lever i de frie vannmassene og også noen som lever mest på overflaten. Innsekter og krepsdyr utgjør det meste. Det er ingen grunn til å tro at mikrofaunaen varier så mye mellom de enkelte vannene, men erfaring fra andre områder tilsier likevel en viss variasjon. Det er ikke gjort noen systematisk kartlegging av dette.

Når en har bare en fiskeart i et vann forenkler det forvaltningen, to eller flere arter gjør det hele litt mer komplisert.

Litt fiskebiologi:

Aure (*salmo trutta*, også kalt ørret)

Auren gyter om høsten. Gytingen skjer i rennende vann. Dette fordi rogn og yngel må ha høyt oksygennivå for å leve. Det er kjent noen få tilfeller av at aure kan gyte på stille vann, men dette er store innsjøer. Det er ingen grunn til å anta at dette forekommer i små fjellvann.

Det er flere krav til en gytebekk for at den skal fungere. For det første må det være egnede bunnforhold i deler av bekken. Det beste er grus som hverken er for grov eller for fin. Så må det være års-sikker vannføring. Det hjelper lite om fisken går opp og gyter om høsten dersom bekken tørker inn eller botnfryser på etterjulsvinteren. På mange av de små fjellvannene kan en ha gytebekker som fungerer enkelte år, og andre år ikke. Noen vintre kan det bli ekstreme forhold som er skadelige for fisken. Det kan være langvarig tørke om høsten, og lite snø gjerne i kombinasjon med langvarig kulde kan gjøre at bekken botnfryser. Dette kan slå ut hele årganger av fisk, også i gytebekker som vanligvis fungerer.

Auren liker seg i rennende vann, og har stor evne til å klare seg om strømhastigheten er høy. Den er flink til å gå mot strømmen, og det vanligste er at den går mot strømmen for å gyte. Noen ganger skjer det at den gyter på ut-os, dvs. den går ut i utløpsbekken/elva og følger denne nedover til den

finner egnede gyteplasser. Det er da viktig at elva ikke er for bratt og stri, slik at fisken kan komme tilbake etter gyting.

Aure som lever i innsjøer/vann er som oftest rød i kjøttet. Dette kommer av at den har spist små krepsdyr, som inneholder fargestoffet karoten. Den vanligste av krepsdyrene er marflo (*gammarus lacustris*). Krepsdyrene finnes ikke i rennende vann, dersom en tar en fisk i bekk eller elv som er rød i kjøttet har den nylig vandret ut fra et nærliggende vann.

Auren vokser normalt med ca 5 cm i året. Alder ved gytemodning varierer, bl.a. virker det som sunnhetstilstanden i vannet påvirker dette. I en tett bestand som kanskje har for lite mat vil flere fisker bli kjønnsmodne i ung alder. Det er et faresignal for bestanden dersom en stor del av unge hunnfisker er gytemodne. Med hannfiskene er det litt annerledes, det vil alltid være noen små hanner som blir tidlig gytemodne. Dette kan forklares genetisk ved at hannfiskene har to strategier for å føre genene sine vider. Enten så sloss de om plassen ved siden av en hunn, og da er det en fordel å være stor og sterk. Eller så «smyger» de, - lurer seg inn under hunnen når den legger sin rogn. Da er det en fordel å være liten og kjapp.

Aure er altetende, og den er opportunist, dvs. den spiser det som til enhver tid er lettest tilgjengelig. Den spiser gjerne mindre fisk, også fra sin egen art.

Harr (*thymallus thymallus*)

I motsetning til de anrde laksefiskene gyter harren om våren. Gytinga skjer i rennende vann, hvor den liker seg best også resten av året. Den spiser alle slags smådyr, men ikke så mye småfisk.

Røye (*savelinus alpinus*)

Røyer er høyfjellsfisken framfor noe, og er tilpasset et liv i arktiske strøk. Den finnes naturlig både på Bjørnøya og på Svalbard. Røya spiser mye av det samme som auren. Spesielt eldre større røyer kan spise mye fisk, både fra egen art og andre.

Abbor (*Perca fluviatilis*)

Abboren gyter om våren på stille vann. Den bruker gjerne vegetasjon, kvist og kvas til å feste rogna på. Abboren spiser smådyr, men allerede som meget liten kan den starte å spise yngel. En bestand av abbor utvikler gjerne «superårganger», dette kan skje et år når gyte og oppvekstforhold er optimale, gjerne i kombinasjon med at bestanden er redusert.

Ørekyt (Phoxius Phoxius, lokalnavn: Golløye)

Er en liten karpefisk som sjelden er mer enn 10 cm lang. Den lever mest i innsjø/vann, og den gyter om våren eller tidlig på sommeren. Ørekyt er uten økonomisk verdi, men den har tradisjonelt vært brukt mye som agn for å fiske etter aure. Bl.a. var det å bruke ørekyte ved fiske med reiv. Ørekyta har ikke vandra inn i vassdragene i fjellet selv, og finnes ikke naturlig. En veldig vanlig spredningsmekanisme har vært bruken som agn, og gjerne tømme overskuddet av agnfisk ut i vannet man fisker i.

Fiskesykdommer

Det er vanlig at auren har en eller annen parasitt. De vanligste er ormer som lever i fordøyelseskanalen, men det kan være alt fra encellede organismer til bendelormer og ikter. Vanligvis er parasittene så små, at fiskerne ikke legger merke til dem. Noen ganger har vi funnet

parasitter som sitter i kjøttet på fisken. Parasittene kan være uappetittlige om en får øye på dem, men normalt er de helt ufarlige. De fleste parasittene har en komplisert livssyklus, og bare eksperter kan artsbestemme dem.

Måkemark er en bendelorm som har sitt voksne stadium i måker. Denne finnes antakelig ikke hos oss, men den kan tjene som eksempel på en komplisert livssyklus: Egg fra voksen bendelorm kommer ut i vannet via avføring fra måka. Egget blir etter hvert til en larve, som blir spist av hoppekreps. Inne i hoppekrepsen utvikles larvestadium nr 2. Den infiserte hoppekrepsen blir spist av en stingsild, hvor neste larvestadium utvikles. Stingsilda kan så bli spist av en aure, hvor parasitten utvikles til et nytt stadium og kan sees som små cyster utenpå magesekken. Larvene kan bli så mange og store at fisken dør. Dersom den døde fisken spises av en måke, er ringen sluttet.

Ringen blir også sluttet dersom måkene spiser innvoller fra infisert fisk. *Det er derfor viktig at et ikke kaster innvollene ut i vatnet eller lar dem ligge på stranda slik at fuglene finner dem. Innvollene bør graves ned.*

Måkemarken er avhengig av stingsild, en liten fisk som likner på ørekyte. Stingsild finnes ikke i våre fjellvann, og derfor har vi antakelig ikke måkemark. Men det er mange parasitter med liknende komplisert livssyklus som inkluderer fugler. Vi har fiske-ender som kan være vert for parasitter. Og det er grunn til å merke seg at vi har fått nye fuglearter i fjellet de siste årene. Både storskarv og sangsvane er jevnlig blitt observert på fjellvannene.

Høsting og redskapsbruk. Selektivt fiske.

Hele hensikten med å drive fiskeforvaltning er å legge til rette for høsting. Dette kan skje på ulike måter. De fleste fiskeredskaper og metoder er selektive, i den forstand at en gruppe fisk (størrelse, alder) blir fanget bedre enn andre. Dette er viktig å ha en oppfatning om når en skal legge til rette for fiske.

<u>Fiske med garn:</u>

Garnfiske er meget selektivt. Alle garn har en gitt maskevidde, og fanger best på den type fisk som har en omkrets som er litt større enn maskevidden. For laksefisk i normal kondisjon er en god tilnærming til den mest fangbare fiskestørrelsen å ta maskevidden i millimeter og trekke i fra 1. Dette gir den mest fangbare fiskestørrelsen i cm. Eksempel: Maskevidde 39 mm. 39 - 1 = 38 . Maskevidde 39 mm fanger altså best på fisk som er 38 cm lang. Dette kalles modal-lengden. Jo lengre vekk fra modal-lengden en kommer, jo lavere blir fangst-effektiviteten.

Moderne monofilament garn er meget effektive, og langt mer effektive enn tidligere utgaver som var laget av spunnet tråd. Fiske med en bestemt maskevidde vil som regel føre til at svært få fisker rekker å bli større enn modal-lengden.

<u>Fiske med oter</u>

Oterfiske er lite selektivt. Noen ganger kan en oppleve at bare en bestemt type fisk biter på oteren, bare småfisk, bare middels-stor osv. Dette er et kjent fenomen, og der og da kan oterfisket framstå som selektivt. En annen dag kan det være en annen gruppe fisk som biter mest. Sett over tid er oterfisket derfor lite selektivt.

Fiske med Stang

Stangfiske er lite selektivt.

Isfiske – pilking

Lite selektivt.

Fiske med reiv

Reiv var meget vanlig i gammel tid, og består av ei line hvor det er festet kortere liner med krok i enden. Krokene ble utstyrt med agn, fortrinnsvis golløye eller mark. Kunne være meget effektivt fiske, spesielt tidlig på sommeren. Antakelig lite selektivt.

Undersøkelse av fiskebestander. Prøvefiske.

Det er behov for oversikt over fiskebestandene i det enkelte vann. For å skaffe en best mulig oversikt er det en vanlig metode å «prøvefiske» med garn. En setter en serie med garn med ulik maskevidde. Resultatet vil gi et bilde av sammensetningen av bestanden i vatnet. Det er vanlig å måle lengde og vekt på alle fisker. I tillegg noteres kjøttfarge og gytestadium, dvs. om fisken skulle gyte i fangståret. En kan også ta skjellprøve og/eller prøve av otolitt (ørestein).

Lengde og vekt sier noe om størrelse-fordelingen på fisken i vannet. Ved å legge lengde og vekt inn i en formel får en et tall for fiskens kondisjon. (K-faktor). K = 1 er fisk i normal kondisjon. Er K lavere enn 0,9 er kondisjonen dårlig, og er k over 1,1 er den god.

Kjøttfarge kan si noe om næringstilgangen på et vann. Andel fisk som skal gyte kan si noe om tilstanden i vannet, dersom det er høy andel gytefisk blant ung (liten) fisk, kan det være et signal om at bestanden er for tett.

Ved å analysere skjell/otolitt kan en aldersbestemme fisken og også tilbake-beregne veksten, dvs. finne ut hvor lang fisken var ved en gitt alder. Fjellstyret har kjøpt utstyr for å gjøre dette sammen med Ringebu fjellstyre.

Prøvefiske er ressurskrevende. Det er også en ulempe å prøvefiske på små vann. Dersom dette er vann hvor bare stangfiske er tillatt, vil det gjerne være en del stor fisk. Det er da fort gjort å fange mye av den store fisken, og dermed gjøre vatnet mindre attraktivt. Det en egentlig gjør da er å kartlegge tilstanden i vannet slik den var før prøvefisket. Etter at prøvefisket er utført, kan tilstanden være vesentlig endret.

Opp gjennom årene har det vært prøvefisket mye i Øyerfjellet. På 70 tallet var det mange runder med prøvefiske, og i 1999/2000 var det prøvefisket i alle vann. Prøvefiske bør begrenses mest mulig. En del naturlige forutsetninger i et vann endres ikke over tid. F.eks. dersom det et utsettingsbehov, så vil det være der for alltid. Prøvefiske bør begrenses til større vann hvor en gjør endringer i fiskereglene. Noen år etter endringen kan det være behov for å kontrollere resultatet.

I vann med stabile forhold kan en også skaffe mye informasjon ved å snakke med fiskerne og se på fangsten. Dette gjøres i stor grad av fjelloppsynet under ordinært oppsynsarbeid.

Fjellstyret har ingen ordning med rapportering av fiskeresultater. Dette er en stor mangel og et savn. Det bør kunne opprettes en ordning med nettbasert rapportering.

Utsettinger av fisk

I vann med liten eller ingen rekruttering er en avhengig av å kunne sette ut fisk.

Utsetting krever tillatelse fra fylkesmannen. Dagens regler er slik at en får ikke tillatelse til å flytte fisk mellom hovedvassdrag. For Øyerfjellet betyr dette at fisk for utsetting øst for hovedvannskillet må komme fra Glommavassdraget, og fisk for utsetting på vestsiden må komme fra Lågen-vassdraget. Dette betyr at vi ikke kan bruke fisk fra FOSA øst for vannskillet.

Vi har i mange år hatt tilgang til fisk fra FOSA. Dette er fisk som er klekket ut i klekkeri, og som har levd hele livet i plastkar og spist pellets. Vi har vært usikre på i hvor stor grad denne fisken er tilpasset livet i fjellvannene, og hvor mange som overlever til fangbar størrelse. En del år satte vi ut fisk om vinteren. Dette er meget arbeidsbesparende, men vi ble etter hvert usikre på overlevelsen av fisk utsatt på denne måten, spesielt på grunne vann.

I flere år har vi fått tillatelse til å bruke fisk fra rusene på Hornsjøen som settefisk i vann øst for hoved-vannskillet. Denne fisken har slått til meget bra

Det er også et stort potensiale for å ta opp småfisk fra bekker og elver i tørre perioder om sommeren, og flytte til vann med underskudd på fisk. Dette gir settefisk av meget god kvalitet og til lav pris. Utfordringen er at en er avhengig av tørre perioder og lav vannstand for å kunne utføre arbeidet, og en er avhengig av å ha tid.

Vann med eller uten ørekyte.

Ørekyte finnes i de aller fleste vann i Øyerfjellet. Den har opp gjennom årene vært brukt som agnfisk, noe som forklarer spredningen. Ørekyte er regnet som en ulempe for et aure-vatn (til dels stor ulempe), og på Hardangervidda er det brukt mye tid og ressurser for å hindre spredning til nye vann og vassdrag.

Ørekyte påvirker auren på minst tre måter:

- Den spiser rogn og yngel
- Den er næringskonkurrent
- Den fungerer som mat for aure over en viss størrelse.

At den spiser rogn og yngel kan være en ulempe i vann med begrensede gytemuligheter. I vann med for stor gyting kan det være en fordel.

At den er næringskonkurrent, spesielt i forhold til aure-yngel, er en ulempe.

At den er næringsemne for aure over en viss størrelse oppveier noe av skadevirkningene. Forutsetningen er at tilstrekkelig del av aurebestanden blir stor nok.

Det har vært gjort forsøk med å ta ut ørekyte. Dette er arbeidskrevende og kostbart, og er ikke verdt innsatsen. Har en først fått ørekyte i et vann, bør en innrette seg mest mulig etter situasjonen og legge opp forvaltningen der etter. Så vidt jeg har forstått er det bred enighet om dette også innen fagmiljøer på fiskeforvaltning.

Ulike typer fiskevann. Klassifisering.

For drift av fiskevannene med aure er det praktisk å dele dem inn i grupper etter naturgitte forhold. Dette er vanligvis varige forhold, og noe som ikke endrer seg. Jeg har valgt å dele vannene i allmenninga i 5 klasser:

Klasse 0: Fisketomme vann.
Årsaken til at de er fisketom er at fisken ikke klarer seg om vinteren. Det kan være at vannet er for grunt, slik at det botnfryser eller får for lite volum med vann. Det kan også være at det mangler innløpsbekk/gjennomstrømning som bringer inn oksygenrikt vann. Det er vesentlig små vann dette gjelder.

Klasse 1: Vann uten rekrutteringsmulighet
Dette er vann hvor fisken kan leve om vinteren (de fleste vintre), men som er uten egnede gytebekker. Disse vannene er fisketomme fra naturens side, men kan bli gode fiskevann som resultat av planmessige og jevnlige utsettinger.

Klasse 2: Vann med begrensede rekrutteringsmuligheter.
Dette er vann med en viss naturlig rekruttering, men hvor den er usikker eller variabel og hvor det derfor er et utsettingsbehov.

Klasse 3: Vann hvor rekrutteringen er tilstrekkelig

Klasse 4: Vann hvor rekrutteringen er for stor.
Dette er vann med meget gode gytebekker, som produserer et overskudd av fiskeyngel.

Drift av ulike typer fiskevatn

Som fiskerettshaver kan en velge ulike strategier for å høste produksjonen. Dersom målet er å få ut mest mulig kg fisk med minst mulig innsats, kan løsningen være å legge til rette for mest mulig fiske med garn og oter. I allmenningen vil en gjerne legge mer vekt på å legge til rette for fiskeopplevelser, og vann i klasse 1 og 2 bør høstingen foregå mest mulig ved stangfiske. I vann uten garnfiske vil det etter en del år kunne bli noen store fisker

Vann i klasse 3 med et visst areal kan være egnet for fiske med garn og oter.

For vann i klasse 4 er en vanligvis avhengig av å fiske med garn og oter for å få ut nok fisk.

Drift av en fiskebestand kan på mange måter sammenliknes med en gulrotseng. Er det sådd for tynt vokser gulrøttene meget godt, men produksjonen i åkeren blir ikke maksimal. Er det sådd passe tett, vokser gulrøttene godt og produsere optimalt. Er det sådd for tett må en tynne. Dersom en ikke tynner, vokser gulrøttene sakte og dårlig, og blir av dårlig kvalitet.

Vann i klasse 4 tilsvare på mange måter en for tett gulrotåker. Her er rekrutteringen mye høyere enn det som er nødvendig, og vannene framstår gjerne som «fulle av småfisk». Utfordringen er å klare å tynne fiskebestanden. Det er mange som misforstår disse mekanismene, og av og til får vi høre at «vi må bli kvitt all denne småfisken». Til det er å si at en blir aldri kvitt småfisken. En kan redusere bestanden midlertidig, men den kommer alltid igjen. Om en fisker hardt på småfisken, er det også viktig å la noen fisker få vokse. Auren er rovfisk og kannibal, og når den når en viss størrelse begynner den å spise de yngre årsklasser. Legger en opp fisket slik at få eller ingen fisk rekker å vokse opp, gjøre en bare problemet større.

Dersom et vann med overskudd på rekruttering får stå i fred uten å fiskes i mange nok år, så vil det utvikle seg en stabil situasjon med et fåtall svært store fiskespisende individ. Disse vil holde de yngre årsklasser i sjakk.

Mulige tiltak i slike vann kan være:

- Garnfiske med små maskevidder og med store maskevidder. De små maskeviddene tar ut små fisk. Vi har som kjent flere vann med 1 stk 22,5 mm. Dette kunne med fordel vært utvida også til å fiske med 16 mm garn. En vil da få opp et betydelig antall fisk, som ikke er matfisk og som bare kan kastes.
- Stenging av gytebekker.

Fastsetting av fiskeregler

Det er fjellstyret som bestemmer hvordan fisket i allmenninga skal foregå. Lovhjemmelen finnes i §28 i fjellova, som lyder slik:

I statsallmenning skal dei som siste året har vore og framleis er fast busette i Norge ha rett til under like vilkår å oppnå høve til å drive fiske med krok utan faststående redskap, likevel ikkje fiske med oter.

For fiske etter anadrome laksefisk gjeld § 4 i lov om laksefisk og innlandsfisk m.v.

Fjellstyret kan gje løyve til å drive også anna slag fiske for dei som siste året har vore og framleis er fast busette i området der allmenningen ligg – og som Kongen fastset grensene for – eller i bygd eller grend der innbuarane frå gamal tid har utøvd allmenningsbruk i allmenningen. Like eins kan fjellstyret gje slikt løyve også for andre som har fiskerett etter første stykket, når det kan skje utan at det går ut over fiskerettshavarane elles og det ikkje kan reknast å vere til skade for fisken i vassdraget. Dei gardar og bygdelag som har drive fiske med faststående reiskap frå gamal tid, skal ha førerett til slikt fiske framom andre.

Fjellstyret kan gje også utlendingar – som ikkje fyller kravet til busetnad etter første stykket – løyve til å drive slikt fiske som nemnt i første stykket.

Før fjellstyret gjer vedtak etter tredje stykket, andre punktum og fjerde stykket skal det lokale fiskeorgan gje fråsegn. Er det usemje mellom fjellstyret og det lokale fiskeorgan, må fjellstyrevedtaket leggjast fram for departementet som tek avgjerd i saka.

Dersom et vann er i privat eie, kan eieren bestemme i detalj hvordan høstingen skal skje. Eieren kan f.eks bestemme seg for å fiske et visst antall netter med garn av bestemt maskevidde.

Når en fastsetter fiskeregler i allmenninga er ikke dette like enkelt. Det fjellstyret kan gjøre er å vedta detaljerte regler for redskapsbruk, og bestemme at noen redskaper er tillatt og andre er forbudt. Det fjellstyret ikke kan bestemme er hvor mye det blir fisket. Om en skal løse fiskekort og dra på fiske er helt frivillig. Og om en har løst fiskekort, er det også frivillig hvor mye en vil fiske. Noen endringer i fiskereglene gjør at sjansen for å få fisk blir redusert for en periode. Typisk er å øke maskevidden på garn. Andre regelendringer øker sjansen for fangst på kort sikt. Når fjellstyret endrer fiskereglene får en endring i hva slags fisk som tas ut. I tillegg kan en altså få betydelige endringer i fiskeintensiteten, i alle fall på kort sikt. Dette er det viktig å ta med i planleggingen.

Drift av vann med blandet bestand

Goppollvatnet med Aure og Sik

Goppollvatnet (GV) er etter reguleringen det største vatnet i Øyerfjellet. Deler av vannet er uvanlig dypt, vi har målt 40-50 meter. På de dypeste områdene er det sannsynligvis for mørkt til noen høy produksjon, det er derfor ikke å vente noen veldig høy fiskeproduksjon på dette vatnet. Nedslagsfeltet er på bare ca 5 kvKm, dette er årsaken til at GV vanligvis bruker hele sommeren på å fylle seg opp igjen etter regulantens nedtapping om vinteren.

Det er svært begrenset med gytebekker. En bekk – Kjøyllbekken - kommer fra Herratind og rennner ut i GV i nord-østre del. En annen bekk – Uksbåsbekken – kommer fra nord-vest. Begge er små bekker med små nedslagsfelt, og særlig Uksbåsbekken fungerer neppe som gytebekk i vanskelige vintere. Vi har lagt ned nokså mye arbeid med å holde disse bekkene vedlike. Uksbåsbekken er rydda for kvist og trær. Kjøyllbekken er litt spesiell ved at nedre del går på et flatt parti, her er fine gytekulper. Så kommer et bratt parti hvor fisken ikke kommer opp uten videre. Så kommer et nytt flatt parti. Vi har lagt ned mye arbeid i å gjøre det bratte partiet fiskeførende, og dette ser ut til å ha lykkes. Vi har nå flere ganger sett fisk i bekken i det øvre flate partiet i gytetida. Det bratte partiet i bekken er ikke stabilt, og det *er meget viktig med tilsyn og vedlikehold* her i framtida.

Det ble satt ut sik på GV i på 1930-årene. Tiltaket ble gjort av lokale fiskere, og tanken bak var nok å øke fiskeproduksjonen. Jeg er ikke kjent med hvordan tiltaket fungerte de første årene, om det førte til en attraktiv fiskebestand som fiskerne hadde glede av. Det som er på det rene er at siken etter hvert ble svært tallrik, bestanden ble alt for stor i forhold til næringsgrunnlaget. Siken ble derfor mager og uappetittlig og ikke egnet som mat. Slik var det i svært mange år.

Rundt 1980 startet fjellstyret et utfiskingsprosjekt, og det holder vi på med enda. I starten ble det brukt garn, og det ble fiska gjennom det meste av sommersesongen. Det ble brukt både bunngarn og flytegarn. Etter hvert ble innsatsen konsentrert om gyteplassene i gytetida. Det ble tatt opp mye sik, men neppe nok til å snu den negative bestandsutviklingen. Arbeidsinnsatsen var meget stor. I en periode var jeger- og fiskerforeningen inne med dugnadshjelp.

I 2001 ble de første forsøkene gjort med å ta ut sik med stor-ruse, vi leide da utstyr av en privatperson. Dette viste seg å være effektivt, og dette året ble det tatt opp 1.200 kg med sik. Siden har vi fortsatt på denne måten, og etter hvert kjøpt egne stor-ruser. Toppåret var i 2004, da ble det tatt opp 1.540 kg med sik, altså mer enn en kg pr daa vannareal. Det har vært fiska hvert år unntatt i 2017. I de fleste år har vi tatt opp mer sik enn tilveksten, og bestanden har reagert på en positiv måte. Fisken er blitt i bedre kondisjon og kan brukes til mat, selv om vi fortsatt savner sik med litt størrelse på. Vi ser også nå at det igjen er nyrekruttering av sik. Når bestanden er altfor tallrik stopper dette opp. Nyrekruttering er bra, for dette gir aure i oppvekstfasen mulighet til å lære å spise sik. På 80-tallet ble det brukt settefisk fra Tunhovdfjorden, som er kjent for sin evne til å spise annen fisk. På GV var dette tilsynelatende nokså vellykket, noen av tunhovdfiskene gikk over på fiskediett (sik) og vokste seg meget store. Det ble tatt forholdsvis mange aurer på 3-4 kg. Det var svært synd disse fiskene ble tatt ut.

Eneste måten GV kan bli «sjølgående» er at en får en bestand av aure som er tallrik nok og med stor nok fisk til at sikbestanden kan reguleres tilstrekkelig. Dette er neppe mulig i kombinasjon med fortsatt garnfiske.

Rusefisket foregår i gytetida, som er fra slutten av september og utover til 10.-15. oktober. Arbeidet med å sette ut og ta opp igjen er tungt, mens å tømme rusene krever forholdsvis liten innsats. Hvert

år er det en kamp for å få opp igjen rusene før islegging, før eller siden vil vi mislykkes slik at rusene fryser inne og dermed blir ødelagt. Rusene er nå mange år, og det blir behov for å fornye dem. Det er å håpe at en i framtida kan få nye metoder slik at dette fisket kan foregå i sommersesongen. Hvis ikke er det er et spørsmål hvor lenge en kan forsvare å drive dette prosjektet på GV.

Hornsjøen med Aure og Abbor

Jeg kjenner ikke historia bak abboren på Hornsjøen, men den er åpenbart satt ut en gang, enten i Hornsjøen eller i Matfartjønnet.

Fjelloppsynet har siden 70-tallet drevet utfisking av abbor. I mange år med finmaskede garn og småruser. Det er brukt store ressurser på dette. Resultatet var så som så i mange år, og stod nok ikke i forhold til innsatsen.

I 2002 ble det fisket med stor-ruser første gang. Dette var meget vellykket, og første året ble det tatt opp 1.170 kg med abbor. Seinere ble det fiska hvert år fram til 2014. Fiskinga foregår ved at rusene settes ut så snart som råd etter isløsing, og de står ute til august måned. De må tømmes minimum en gang i uka, helst oftere. Det kreves to personer for å tømme, jobben gjøres på et par timer. Til sammen med reising blir dette likevel en betydelig arbeidsinnsats i løpet av en sommer. Fangstene ble redusert nokså mye i løpet av årene, vi bestemte derfor å holde opp et par år. I 2015 og 2016 ble det derfor ikke fisket. I 2017 satte vi ut rusene igjen, vi så at abborbestanden nok hadde vokst men at den på langt nær var tilbake slik den var i 2002. Vi tror det kan være tilstrekkelig å fiske annet hvert år heretter.

Prosjektet med utfisking av abbor med stor-ruse har vært meget vellykket. Abborbestanden er sterkt redusert, og vi ser også at abboren vokser bedre. Noen blir såpass store at de er brukbare som matfisk. De største som fanges i rusa blir satt ut igjen. Dette fordi de er effektive fiskespisere som spiser yngel både fra egen art og fra aure. Vi ser også at aurebestanden har reagert positivt, den er i bedre vekst og bedre kondisjon enn før rusefisket startet.

Salg av fiskekort.

Salg av fiskekort er forholdsvis stabilt, særlig kort for garn/oter. Salg av stangkort har økt noe siste årene, men dette kan muligens forklares med innføring av tidsbegrensede kort.

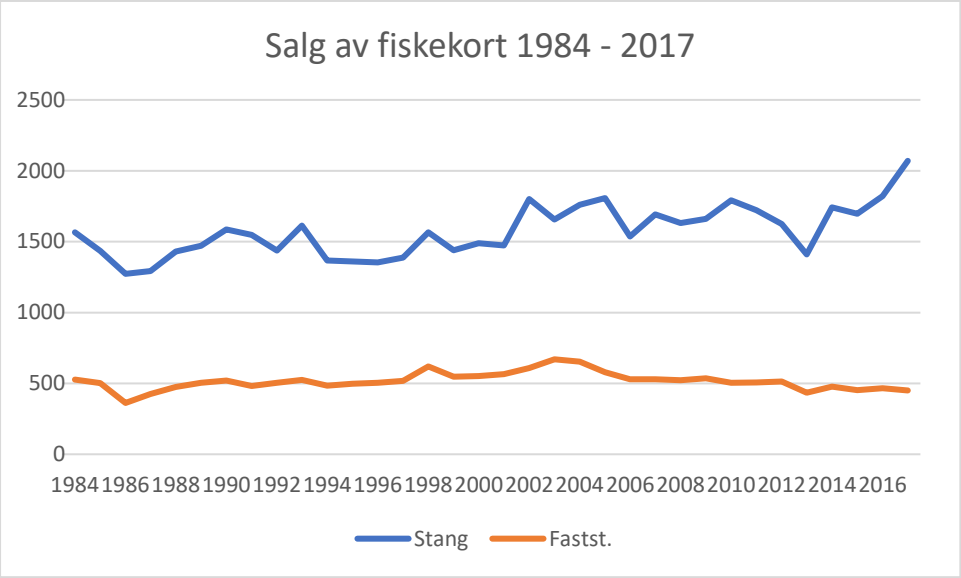

De enkelte fiskevatn. En oversikt.

Her følger en oversikt over fiskevannene i Øyerfjellet, med detaljert informasjon for hvert enkelt. Oversikten er ordnet alfabetisk. Målestokken er variabel.

Aksjøen

Areal (daa):	212
Hoh:	955
Klasse:	2 - 3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Djupen og Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 4 stk 39 mm

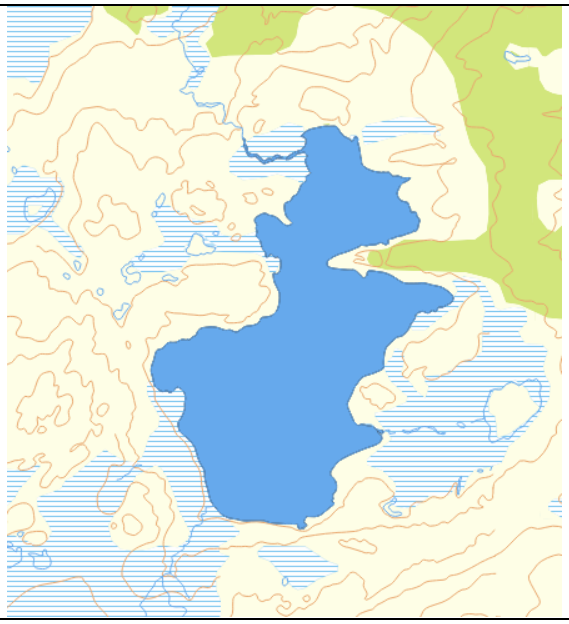

Prøvefiske i 1969, 1974 og 1999. Begrensede rekrutteringsmuligheter, men antakelig tilstrekkelig. Fisk i god kondisjon og kvalitet. Utsetting enkelte år. Bekk fra sør-vest kan muligens utbedres som gytebekk.

Augan

Areal (daa):	45
Hoh:	822
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Gjesa og Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

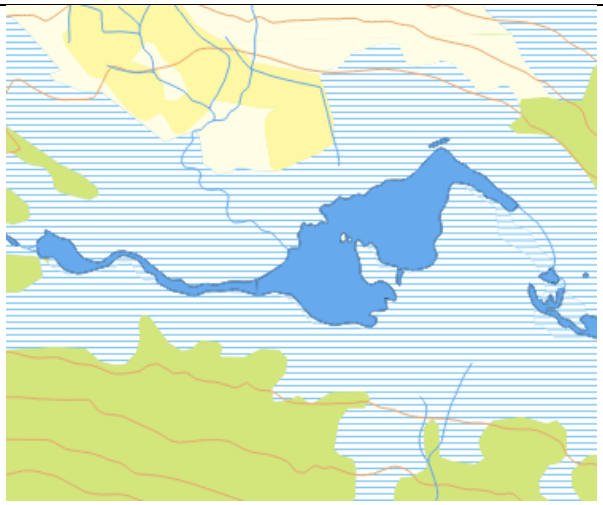

Prøvefiske i 1969 og 1999. Framstår som en stor kulp i Gjesa. Rikelige gytemuligheter, masse fisk.

Bjørtjønnet

Areal (daa):	31
Hoh:	878
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte?

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Reiv

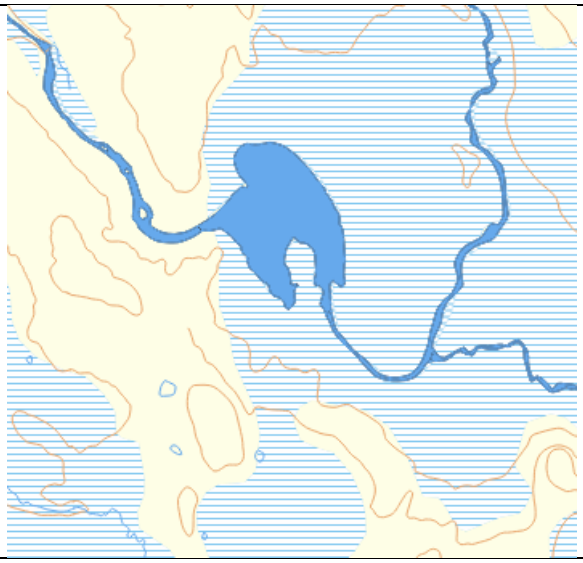

Prøvefisket i 1999. En stor kulp i Moksa. Rikelige gytemuligheter.

Brettdalsvatnet

Areal (daa):	226
Hoh:	916
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte?

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 4 stk 39 mm

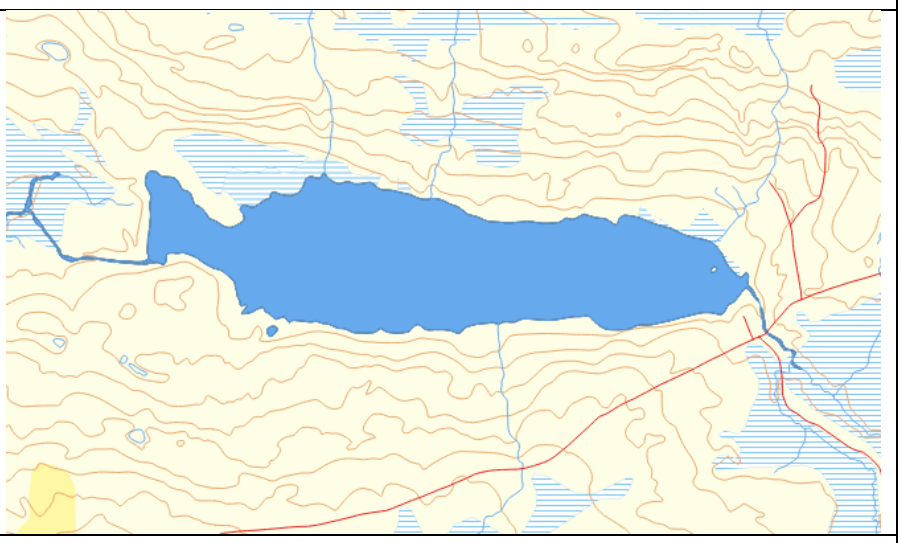

Prøvefisket i 1969, 1974, 1976, 1999 og 2016. Vann med gytemuligheter som gir rikelig med fisk. Fisk i god kondisjon, men noe redusert vekst.

Djupen

Areal (daa):	735
Hoh:	921
Klasse:	2

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 4 stk 39 mm

Prøvefiske i 1973, 1976, 1999, 2003 (fylkesmannen) og 2018 (fylkesmannen). Vann med begrensede gytemuligheter. Fisk av god kvalitet og kondisjon.

Eisteinsvatnet

Areal (daa):	195
Hoh:	882
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Røye
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

Prøvefiske i 1968, 1970, 1972, 1975, 1977, 1978, 1999, 2008, 2014. Gode gytemuligheter for aure. Bra vekst.

Fjelltjønnet

Areal (daa):	4
Hoh:	999
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte?

Drenerer til:
- Lågen via vesle-Tromsa og Tromsa

Fiskeregler
- Stang

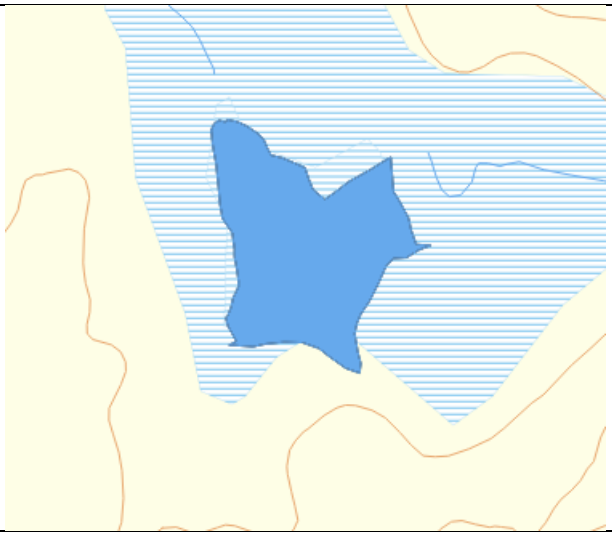

Prøvefisket i 1999. Lite vann med mye naturlig fisk.

Goppollvatnet

Areal (daa):	1464
Hoh:	977 - 979
Klasse:	2

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 4 stk 39 mm

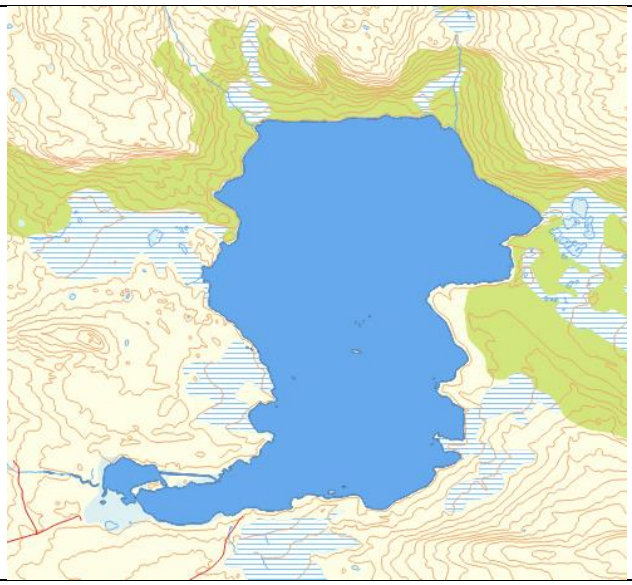

Prøvefisket i 1998, 2000,
2013 og i 2018 av fylkesmannen (ikke fått resultatene).

Gorrtjønnet

Areal (daa):	54
Hoh:	889
Klasse:	3-4
Ørekyte:	Ja

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang

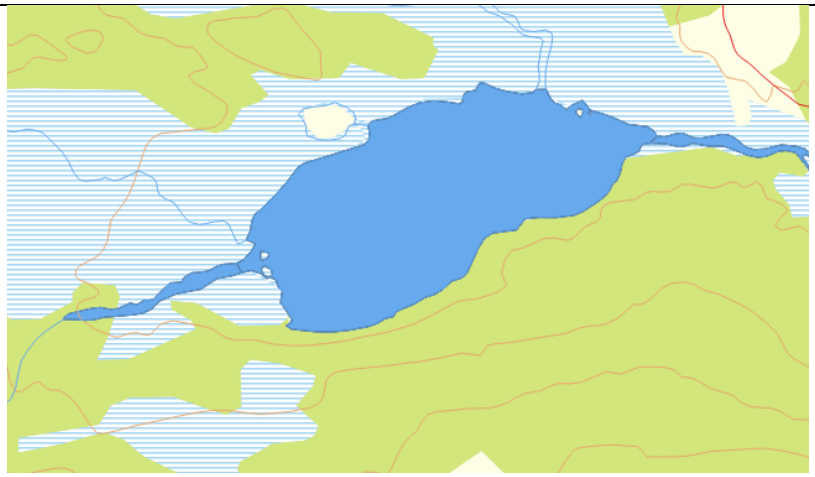

Prøvefisket i 1969, 1974 og 1999. Vann med gode rekrutteringsmuligheter, muligens for store.

Grotjønnet

Areal (daa):	71
Hoh:	906
Klasse:	2-3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte?

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang

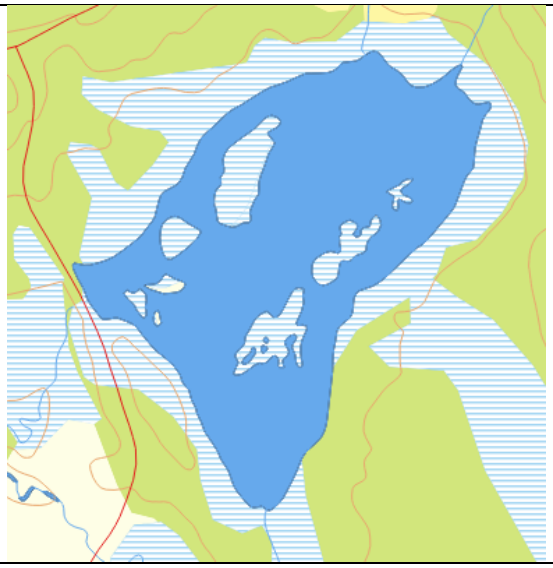

Prøvefisket i 1998. Begrensede rekrutteringsmuligheter. Grunt vann med kunstig hevet vannstand. Synkende vannstand siste årene. Vanskelig tilgjengelig for stangfiske fra land.

Grunnesvatnet

Areal (daa):	540
Hoh:	880-881
Klasse:	3-4
Fiskearter • Aure • Ørekyte	
Drenerer til: • Lågen vis Moksa	
Fiskeregler • Stang • Oter • 1 stk 22,5 mm • 3 stk 39 mm	

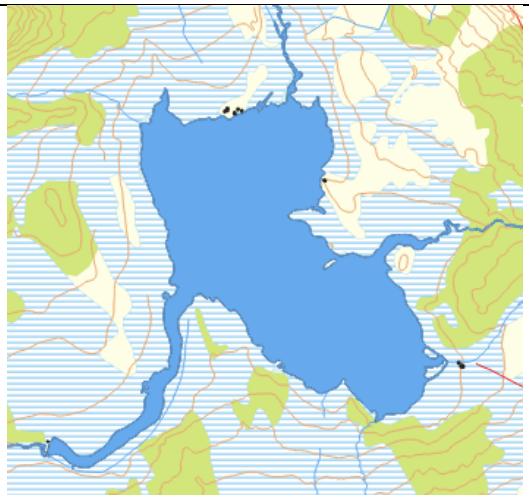

Prøvefisket i 1971, 1974, 1985, 1999. Høy naturlig rekruttering. Grunt vann.

Grønntjønnet

Areal (daa):	17
Hoh:	1000
Klasse:	2-3
Ørekyte:	Ja
Fiskearter • Aure • Ørekyte	
Drenerer til: • Glomma via Skolla og Åsta	
Fiskeregler • Stang	

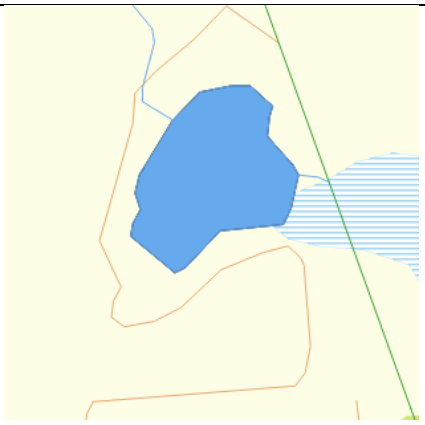

Prøvefisket i 1998. Naturlig bestand, rekruttering lav men tilstrekkelig. Kan være noen store fisker.

Gråurtjønnet

Areal (daa):	39
Hoh:	1048
Klasse:	2-3
Ørekyte:	?

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Lågen via Tromsa

Fiskeregler
- Stang

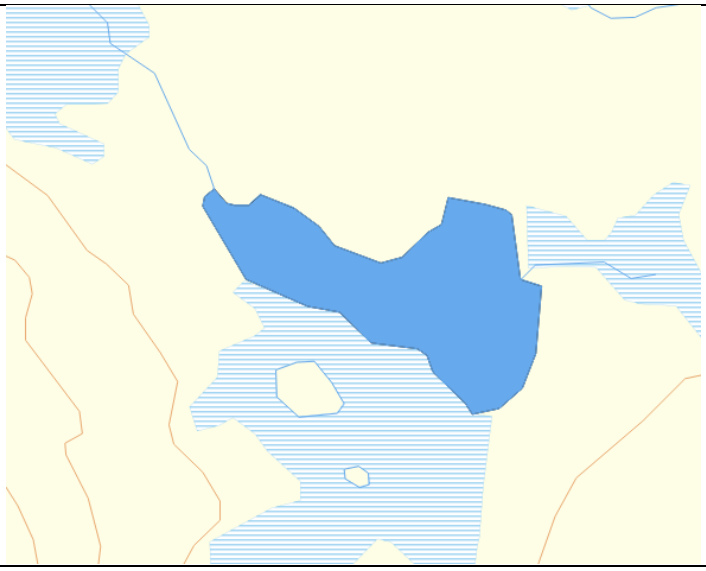

Prøvefiske i 1970 og 1998. Noe rekruttering, men kan være et utsettingsbehov. Har vært satt ut enkelte år. Kan være noen store fisker.

Gåssjøen

Areal (daa):	157
Hoh:	892
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Gjesa og Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

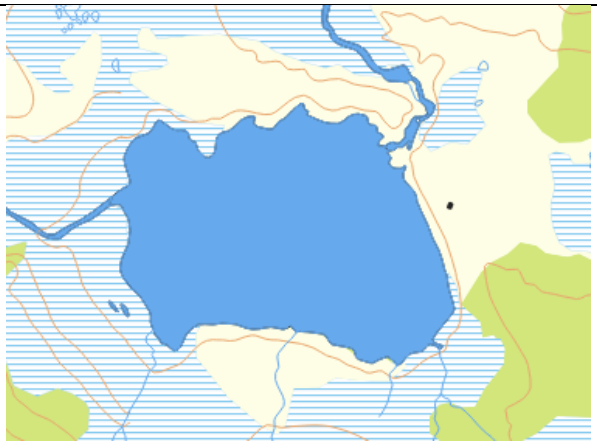

Prøvefiske 1969, 1974, 1976, 1999, 2016. Meget gode rekrutteringsmuligheter, for mye fisk. Avtakende vekst med alder, men fisken er ikke mager.

Helgetjønnet

Areal (daa):	213
Hoh:	874
Klasse:	2-
Ørekyte:	Ja
Fiskearter • Aure	
Drenerer til: • Glomma via Gjesa og Åsta	
Fiskeregler • Stang	

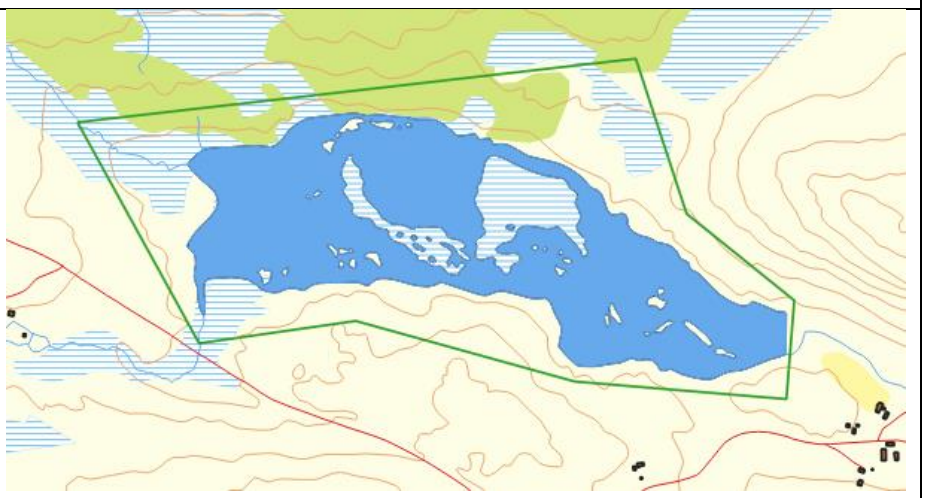

Prøvefiske 1970, 1978, 1999. Begrensede gytemuligheter og tynn bestand. Tjønnet ble demt og hevet ca 1,5 meter i 1970. Mye flytetorv skapte gode forhold for vannfugl, noe som var årsaken til opprettelsen av Helgetjønn naturreservat. Var tidligere garnfiske, men dette ble kuttet ut for noen år siden. Årsaken var at det er svært uheldig med bruk av båt, særlig tidlig på sesongen i hjekketida. Etter forholdene er tjønnet godt utnyttet.

Hornsjøen

Areal (daa):	825
Hoh:	817
Klasse:	4
Fiskearter • Aure • Abbor • Ørekyte	
Drenerer til: • Glomma via Hynna og Åsta	
Fiskeregler • Stang • Oter • Reiv • 1 stk 22,5 mm • 3 stk 39 mm	

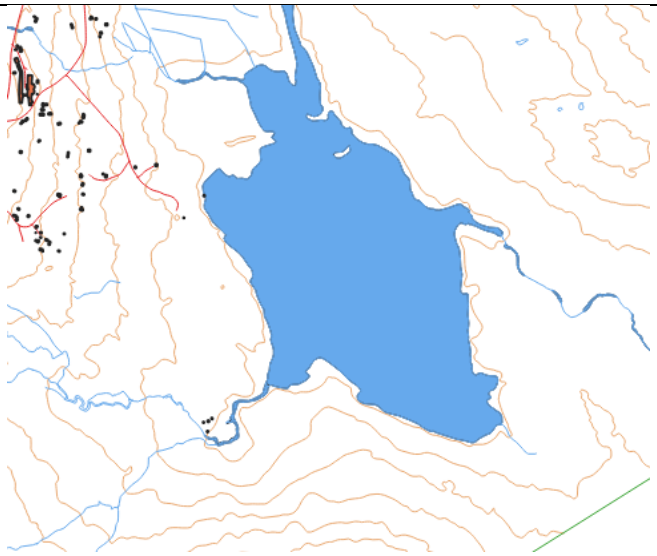

Prøvefisket i 1970, 1984, 1999, 2005, 2008, 2010. Vannet har meget gode rekrutteringsmuligheter. Vannet produserer et overskudd av fisk. En del er blitt tatt ut og benyttet som settefisk i vann øst for vannskillet.

Høverbutjønnet

Areal (daa):	90
Hoh:	893
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Reiv
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

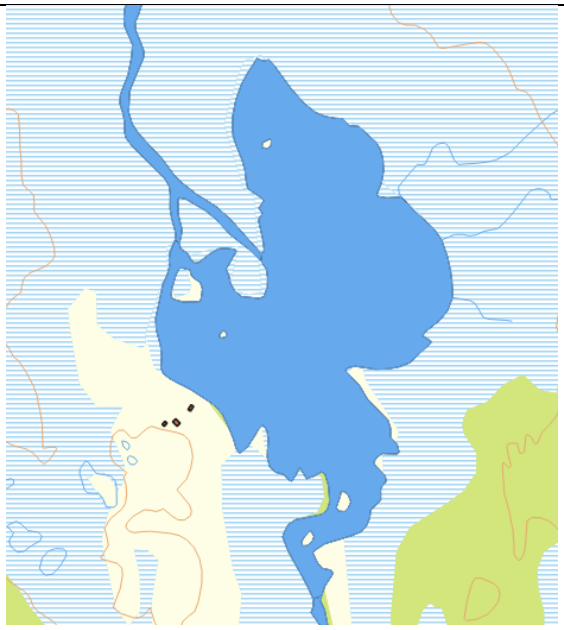

Prøvefiske i 1969, 1999. Opprinnelig navn er «Åsttjønnet». En stor kulp i Åsta. Ekstremt gode muligheter for rekruttering.

Jogrimen

Areal (daa):	101
Hoh:	975
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Skytilbekken og Åsta

Fiskeregler
- Stang

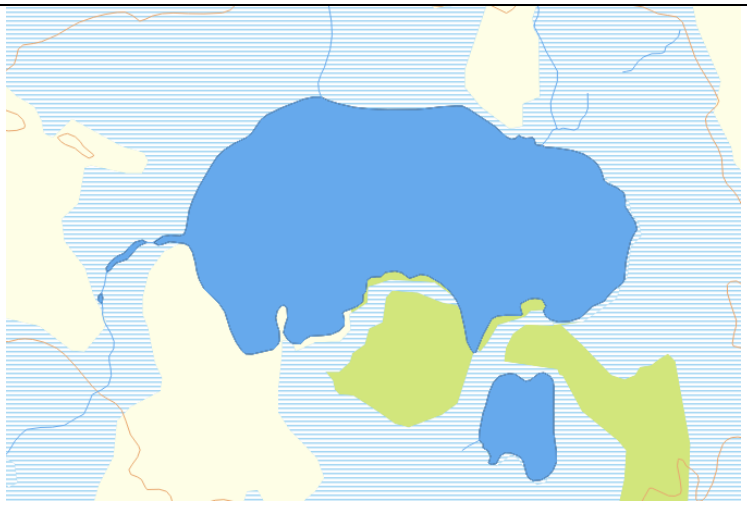

Prøvefiske i 1969, 1975, 1999. Vann med begrensede men tilstrekkelige rekrutteringsmuligheter. Godt og populært stangvatn, fisk i god vekst og kondisjon.

Koltjønnet

Areal (daa):	47
Hoh:	916
Klasse:	2-3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Hynna og Åsta

Fiskeregler
- Stang

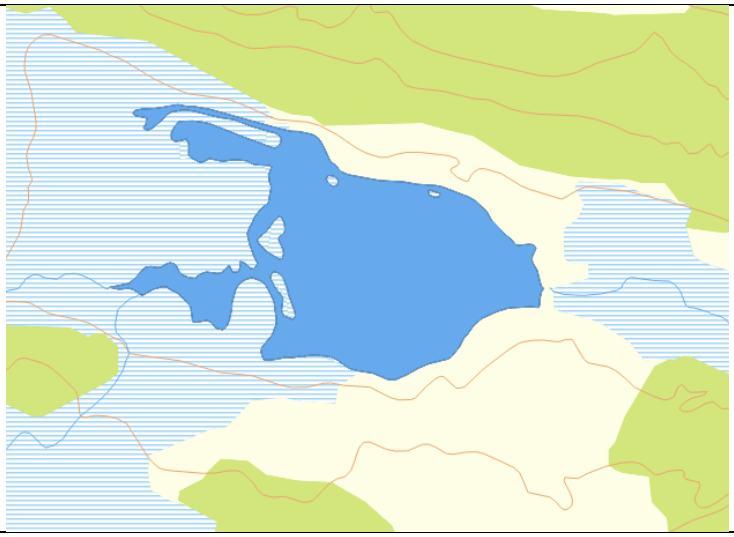

Prøvefiske 1972, 1974, 1999. Gytemuligheter, men antakelig ikke tilstrekkelige. Utsettinger.

Lorttjønnet

Areal (daa):	24
Hoh:	896
Klasse:	1

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Glomma Åsta

Fiskeregler
- Stang

Prøvefiske i 1999. Vann uten gytemuligheter. Utsetting. Har vært meget god vekst på fisken, og meget god kvalitet. Ved overgang til utsetting av fisk fanget i Hornsjøen, gjorde meget godt tilslag at det ble satt ut litt for mange et par år.

Lyngen

Areal (daa):	1309
Hoh:	1007
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Lyngåa og Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

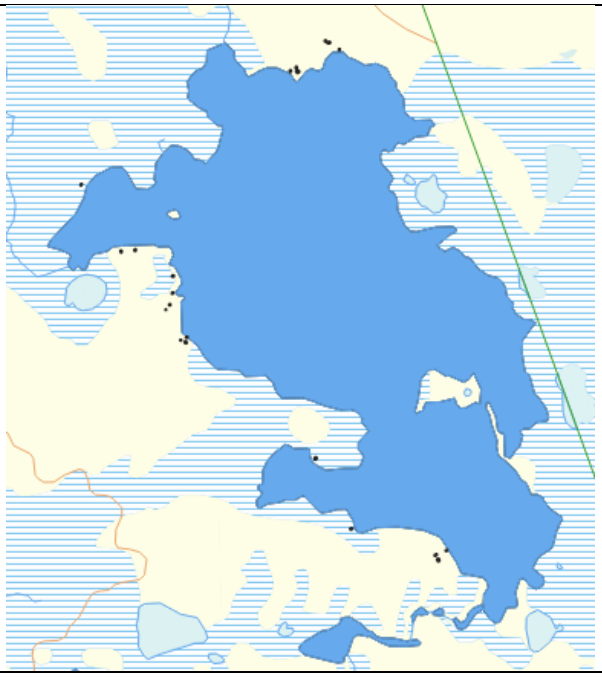

Prøvefisket i 1968, 1972, 1974, 1980, 1982, 1983, 1989, 1998, 2001, 2003, 2005. Gode gytemuligheter, mest i «Oppgangsbekken» som kommer fra øst og hvor hele bekken i ligger i Stor-Elvdal kommune. Stort vann hvor en er avhengig av en viss fiskeinnsats. Fisk i god kondisjon og kvalitet.

Lyngtjønnet, nedre

Areal (daa):	163
Hoh:	993
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Lyngåa og Åsta

Fiskeregler
- Stang

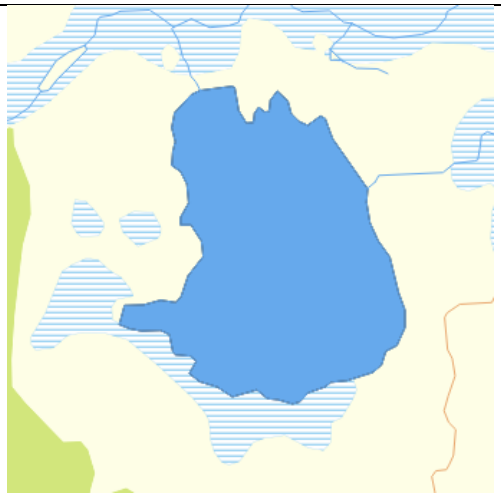

Prøvefiske 1969, 1974, 1984 og 1998. Godt stangvatn. Tilstrekkelige gytemuligheter. Brukes mye av medlemmer i Moelven JFF. Mange robåter.

Lyngtjønnet, øvre.

Areal (daa):	38
Hoh:	1008
Klasse:	1

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte??

Drenerer til:
- Glomma via Lyngåa og Åsta

Fiskeregler
- Stang

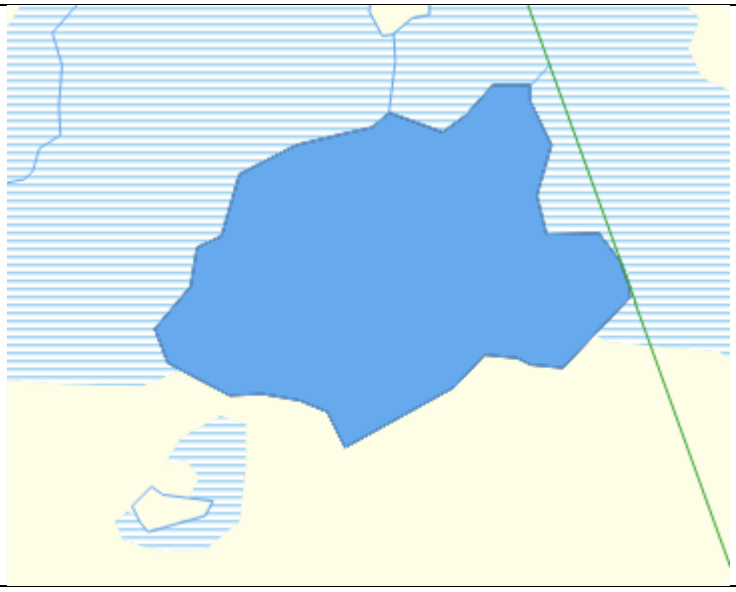

Prøvefiske 1969, 1998. Utsettingsbehov. Godt stangvatn.

Malmtjønnet

Areal (daa):	72
Hoh:	932
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Reinsvatnet - Mesnavassdraget

Fiskeregler
- Stang

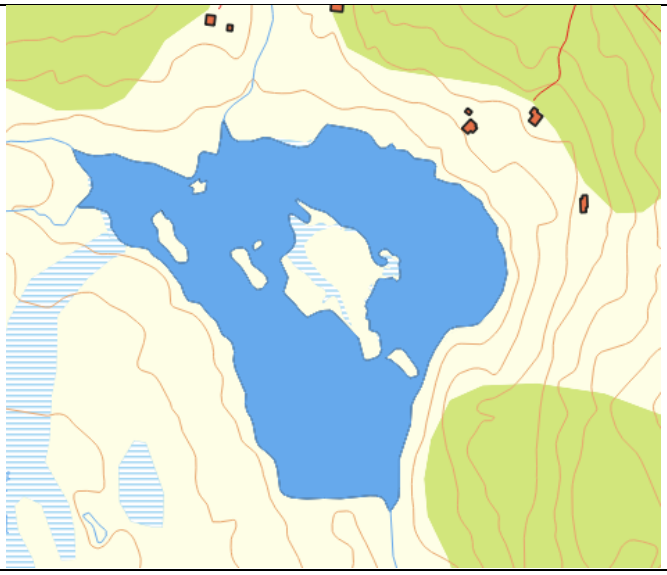

Prøvefiske i 1999. Oppdemnt i 1959. Flytetorv, utfordrende å fiske. Dårlige gytemuligheter, men nok fisk.

Matfartjønnet

Areal (daa):	77
Hoh:	881
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Abbor

Drenerer til:
- Glomma via Hornsjøen og Åsta

Fiskeregler
- Stang

Ikke registrert prøvefiske. Grensevatn mot Lillehammer.

Mjøvatnet

Areal (daa):	98
Hoh:	911
Klasse:	3-4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang

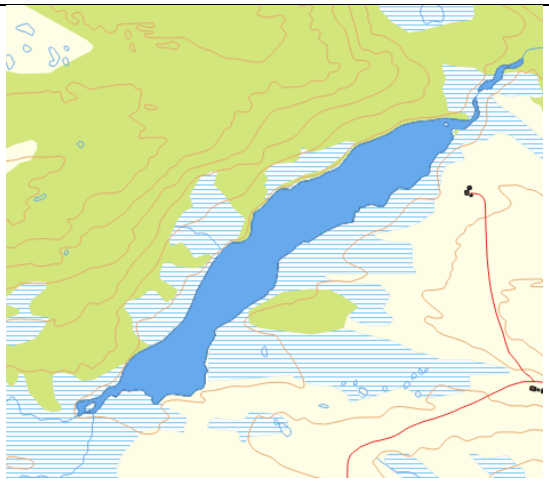

Prøvefiske i 1969, 1973, 1984 og 1999. Gode gytemuligheter, fallende vekst fra 5 år.

Måsåmyrtjønnet sør

Areal (daa):	5
Hoh:	994
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Lågen via Rolla

Fiskeregler
- Stang

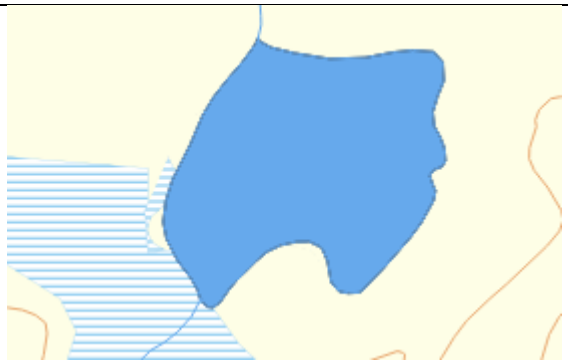

Prøvefisket 1999. Vann med tiltrekkelige gytemuligheter. Fisk i god kondisjon og kvalitet.

Måsåmyrtjønnet

Areal (daa):	27
Hoh:	991
Klasse:	1-2

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Lågen via Rolla

Fiskeregler
- Stang

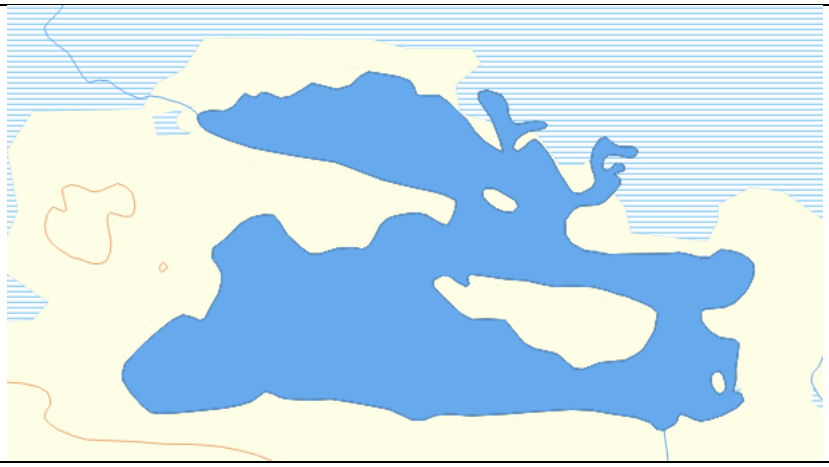

Prøvefiske i 1998. Begrensede gytemuligheter. Utsettingsbehov.

Måsåmyrtjønnet indre

Areal (daa):	13
Hoh:	999
Klasse:	1

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Våsjøen og Moksa

Fiskeregler
- Stang

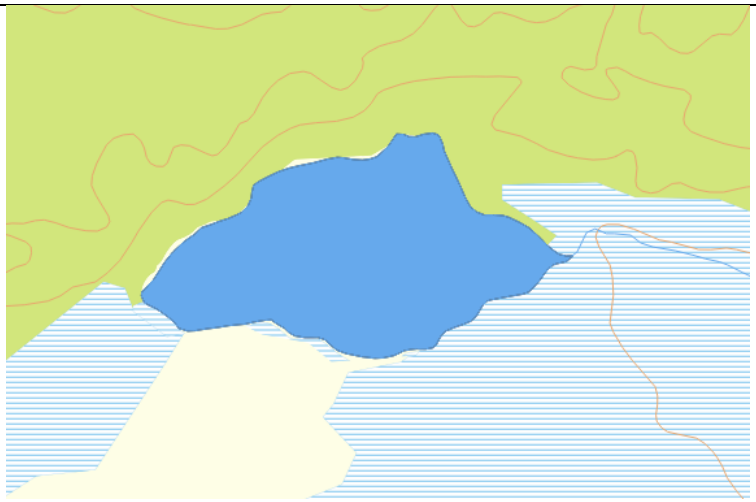

Prøvefiske i 1998 og 2010. Vann uten rekrutteringsmuligheter. Utsetting. I utløpsbekken er det en demning av treverk som ble satt opp for å regulere vanntilførslen til settefiskdammen på Våsdalen. Demningen bryter snart sammen, og må erstattes.

Måsåmyrtjønnet nordre (Skartjønnet)

Areal (daa):	10
Hoh:	999
Klasse:	1-2

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Lågen via Rolla

Fiskeregler
- Stang

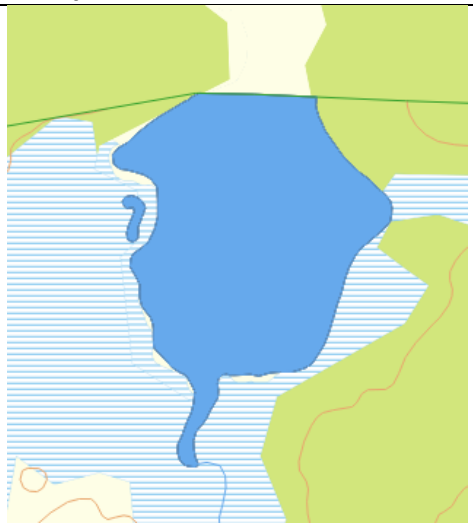

Prøvefiske 1999. Antakelig gytemuligheter i både inn- og utløpsbekk, gyting antakelig tilstrekkelig. Grensevann mot Fåvang.

Nedre Moksjøen

Areal (daa):	73
Hoh:	867
Klasse:	3-4

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Lågen via Mosåa

Fiskeregler
- Stang

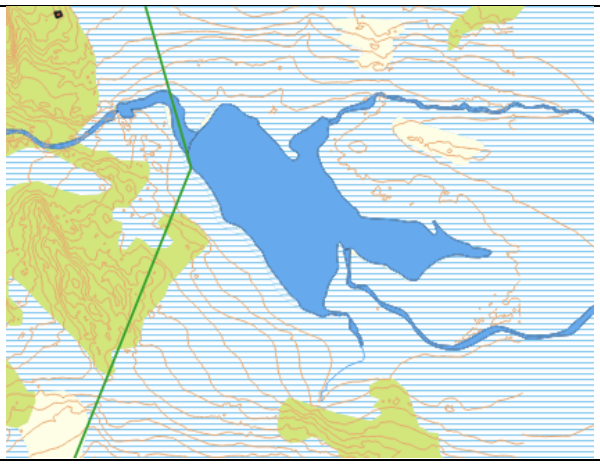

Prøvefiske i 1973, 1999. Meget gode gytemuligheter. Stangfiske fra land er utfordrende pga mye bløt myr.

Neråst-vatnet

Areal (daa):	538
Hoh:	931
Klasse:	3-4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte
- Harr (sjelden)

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

Prøvefiske i 1971, 1974, 1983, 1984, 1998, 2010. Meget gode gytemuligheter. Noe avtakende vekst med alder.

Nordre Eldåtjønnet

Areal (daa):	27
Hoh:	1096
Klasse:	3

Fiskearter
Aure

Drenerer til:
- Glomma via Eldåa

Fiskeregler
- Stang

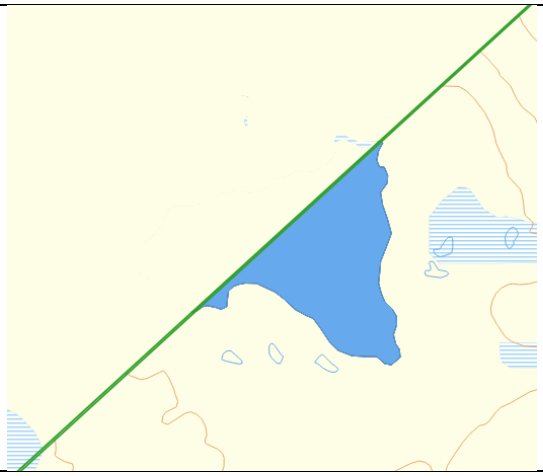

Prøvefiske i 1998. Grensevatn mot Ringebu. Nokså tallrik bestand av god kvalitet og kondisjon.

Nordre Keiktjønnet

Areal (daa):	12
Hoh:	990
Klasse:	3
Fiskearter • Aure	
Drenerer til: • Lågen via Bretta og Moksa	
Fiskeregler • Stang	

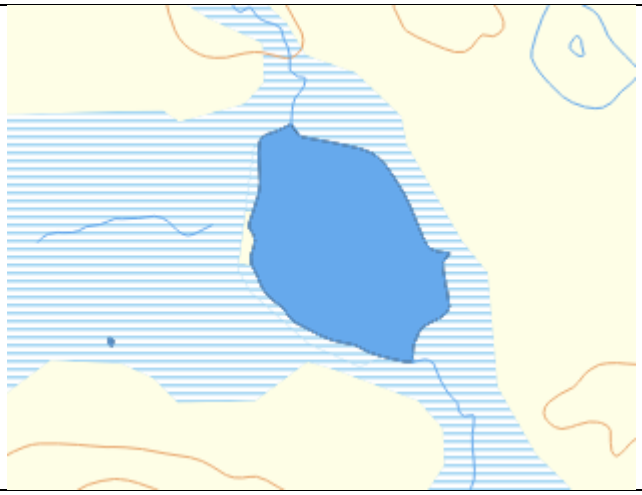

Prøvefisket i 1999 og 2010. Naturlig bestand av aure i god kvalitet. Fiske fra land er utfordrende pga blaut myr.

Nordre Knapptjønnet

Areal (daa):	17
Hoh:	971
Klasse:	1
Ørekyte:	Ja
Fiskearter Aure	
Drenerer til: • Glomma via Åsta	
Fiskeregler • Stang •	

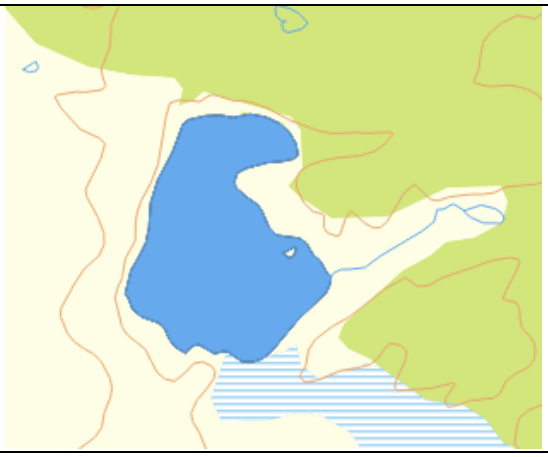

Ikke registrert prøvefiske. Utsetting. Godt stangvatn.

Rautjønnet

Areal (daa):	33
Hoh:	921
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Mosåa

Fiskeregler
- Stang

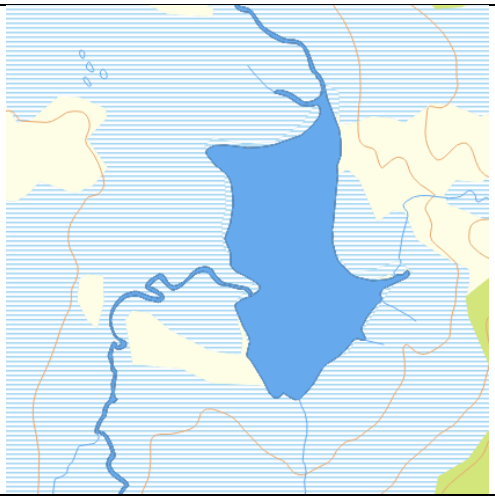

Prøvefisket i 1999. Fisk av god kvalitet. Kan være vanskelig å fiske fra land pga blaut myr.

Saltbelgen

Areal (daa):	77
Hoh:	979
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Glomma via Øveråsten og Åsta

Fiskeregler
- Stang

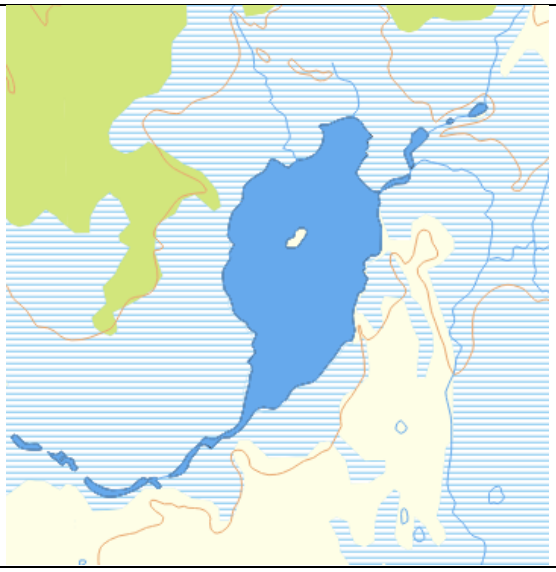

Prøvefiske i 1969 og 1999. Gode gytemuligheter. Var tidligere garnfiske, som ble stoppet i 2008. Framstår som godt stangvatn. Vanskelig å fiske pga sterk grasvekst.

Skartjønnet ved Harland

Areal (daa):	20
Hoh:	1059
Klasse:	1-2

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Øveråsten og Åsta

Fiskeregler
- Stang

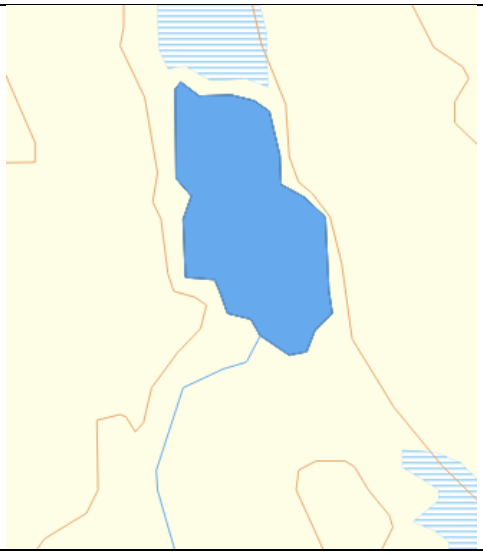

Prøvefisket 1999. Mulig gyting i utløpsbekk.
Ca 1970 ble tjønnet senket ved bruk av grøftedynamitt i utløpsoset. Hensikten var nok å bedre mulighetene for fiskevandring. Vannstanden er senere forsøkt tilbakeført til opprinnelig stand.

Skjeltjønnet

Areal (daa):	119
Hoh:	1031
Klasse:	2-3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Øveråsten og Åsta

Fiskeregler
- Stang

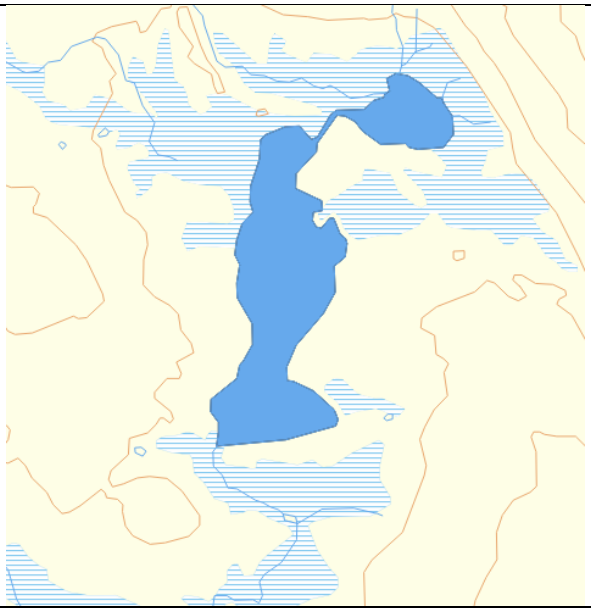

Prøvefiske i 1969, 1999. Det er gyting i innløpsbekk, usikkert om den er tilstrekkelig. Har vært satt ut år om annet.

Slåtjønnet

Areal (daa):	13
Hoh:	979
Klasse:	1

Fiskearter
- Aure

Drenerer til:
- Glomma via søre Bretta og Åsta

Fiskeregler
- Stang

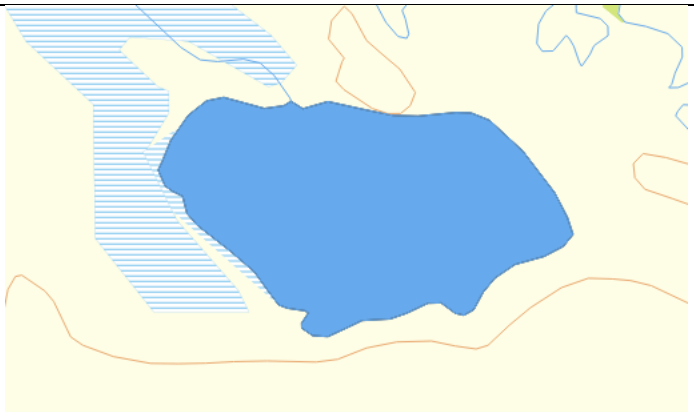

Prøvefisket i 1999. Utsettingsbehov.

Ståkåmyrtjønnet

Areal (daa):	13
Hoh:	909
Klasse:	1

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Vedumselva

Fiskeregler
- Stang

Prøvefiske i 1974 og 1998. Oppdemnt i 1969. Utsettingsbehov.

Svartbergtjønnet

Areal (daa):	13
Hoh:	964
Klasse:	1
Fiskearter • Aure	
Drenerer til: • Glomma via Åsta	
Fiskeregler • Stang	

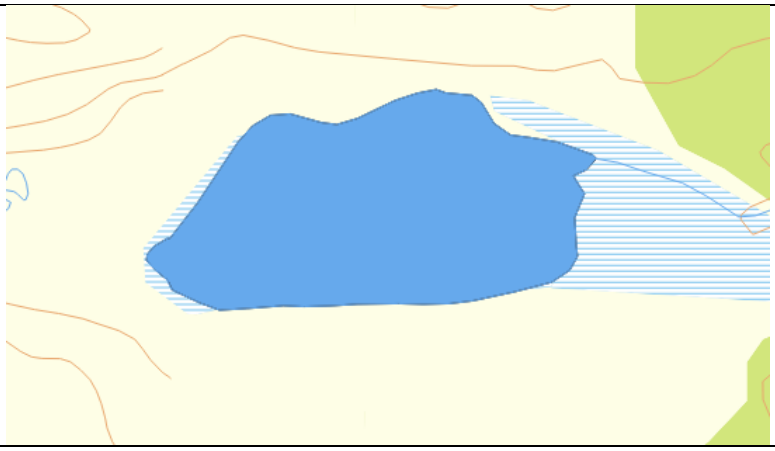

Prøvefisket i 1999. Utsettingsbehov.

Søre Bulontjønnet

Areal (daa):	57
Hoh:	1001
Klasse:	1
Fiskearter • Aure • Ørekyte?	
Drenerer til: • Glomma via Lyngåa og Åsta	
Fiskeregler • Stang	

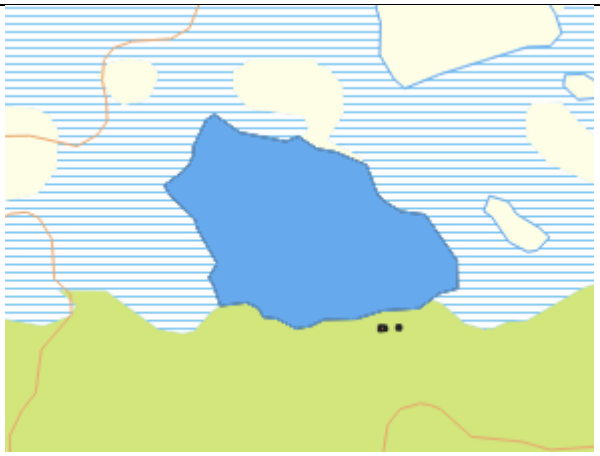

Prøvefiske 1998. Antakelig ingen gytemuligheter. Utsetting.

Søre Knapptjønnet

Areal (daa):	13
Hoh:	974
Klasse:	1
Fiskearter • Aure	
Drenerer til: • Glomma via Åsta	
Fiskeregler • Stang	

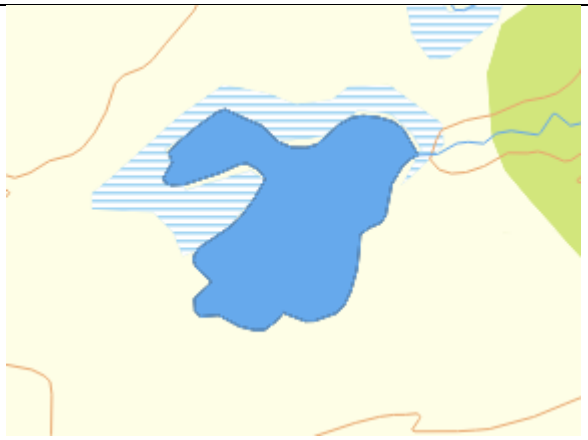

Ikke registrert prøvefiske. Utsettingsbehov.

Tittertjønnet

Areal (daa):	49
Hoh:	1079
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Skytilbekken og Åsta

Fiskeregler
- Stang

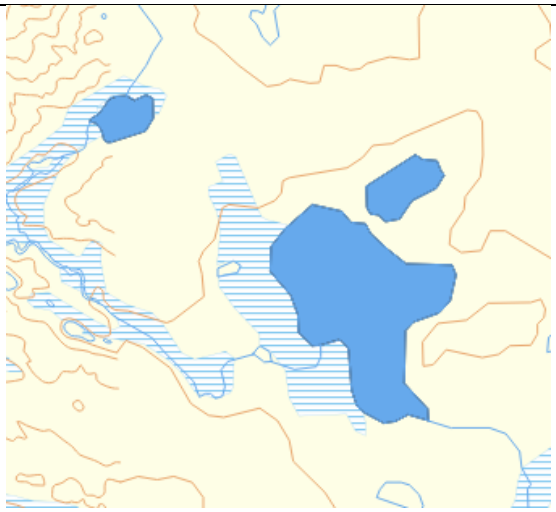

Prøvefiske i 1970 og 1998. God rekruttering, på grensa til å være for god. I det lille navnløse tjønnet nord-vest for Tittertjønnet er også naturlig fiskebestand.

Tromstjønnet

Areal (daa):	1096
Hoh:	903
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via vesle-Tromsa og Tromsa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

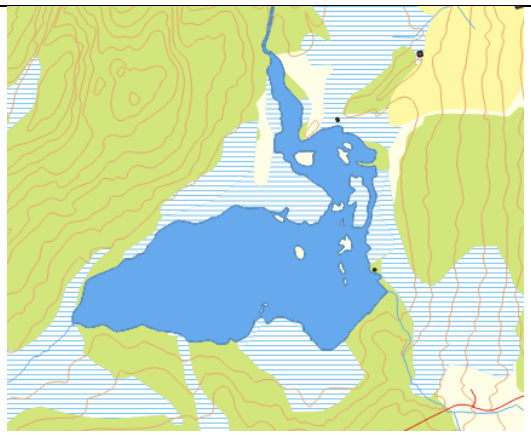

Prøvefiske i 1969, 1982, 1985, 1999, 2018. Meget gode gytemuligheter. Det blir ikke fisket mye i vannet i dag. Fisken har alminnelig vekst og kondisjon.

Ukstjønnet

Areal (daa):	87
Hoh:	916
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Reinsvatnet og Mesnavassdraget

Fiskeregler
- Stang

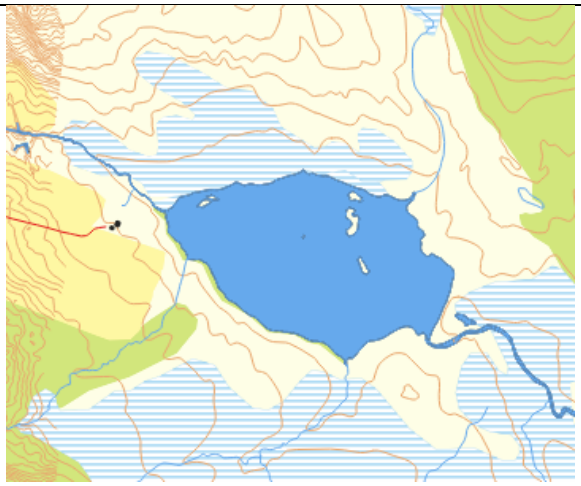

Prøvefiske i 1970, 1999 og 2016. Fisk i god kvalitet og kondisjon.

Våsjøen

Areal (daa):	1004
Hoh:	976
Klasse:	3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 4 stk 39 mm

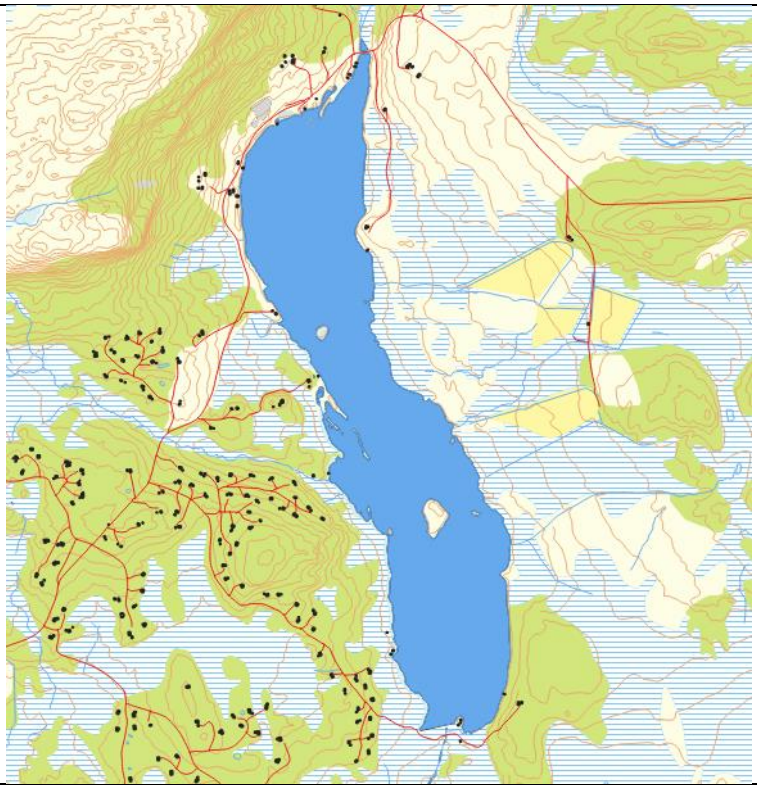

Flott vann hvor rekrutteringen er tilstrekkelig.

Øveråst-vatnet

Areal (daa):	391
Hoh:	966
Klasse:	4

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Glomma via Åsta

Fiskeregler
- Stang
- Oter
- 1 stk 22,5 mm
- 3 stk 39 mm

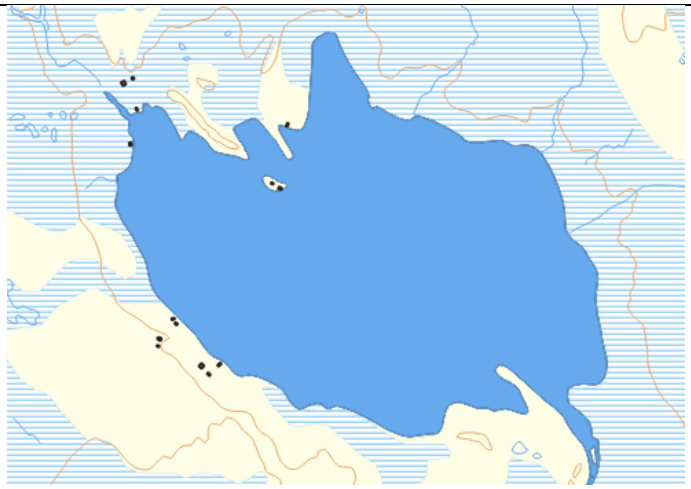

Prøvefiske 1969, 1975, 1983, 1999, 2008, 2014. Meget gode gytemuligheter, behov for å regulere rekrutteringen.

Øvre Hundtjønnet

Areal (daa):	107
Hoh:	878
Klasse:	1-2

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Moksa

Fiskeregler
- Stang

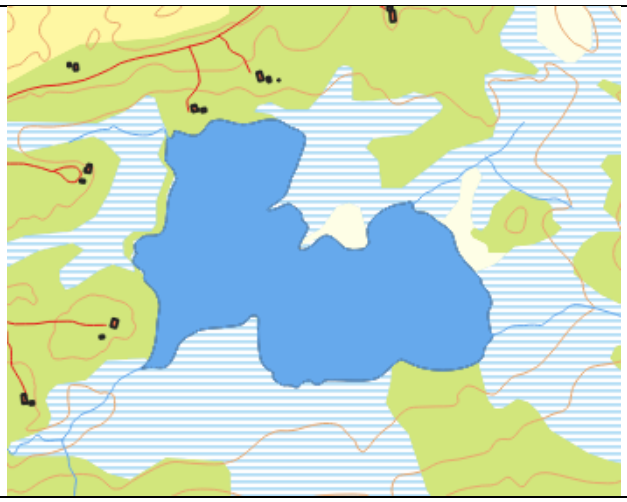

Prøvefiske i 1973, 1975, 1999. Mulig gyting i liten innløpsbekk, denne burde vært kvalitetssikra. Utsettingsbehov.

Øvre Moksjøen

Areal (daa):	172
Hoh:	929
Klasse:	2-3

Fiskearter
- Aure
- Ørekyte

Drenerer til:
- Lågen via Mosåa

Fiskeregler
- Stang

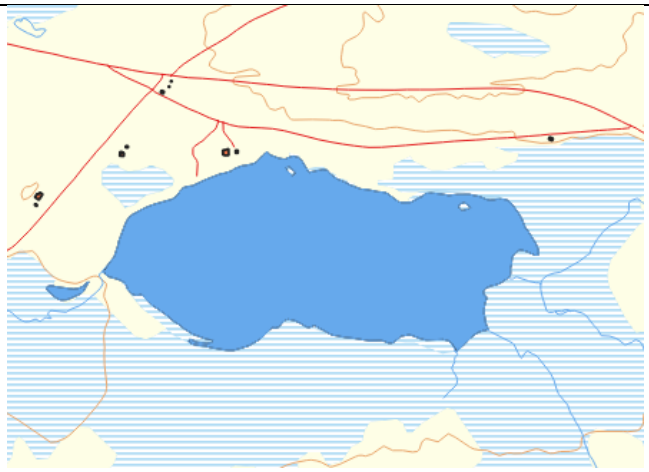

Prøvefiske i 1970, 1975, 1999. Begrensa gytemuligheter. Fisk av god kvalitet og kondisjon.